

Örat renas i tidens forsande ordskval

TEATER

Teater Satori på Blå teatern, Skeppsholmen: Kärlekens höst, två moderna no-spel av Yukio Mishima.

Översättning: Per Erik Wahlund.

Regi: Mikael Lidén.

Scenografi: Hans Ramström.

Medv: Marika Bergström, Mikael Reuterberg, Göran Svensson, Leif Olberius, Dan Raskler, Åsa Nyhlén-Siviero, Marika Miklós, Henrik Möller.

● Teater Satori fortsätter att med stort allvar gå sin egen väg i svenskt teaterliv. Aiskylos, Pirandello, Pasolini, Mishima har stått på repertoaren. Gruppen hämtar lust och inspiration i japansk traditionell och meditativ teater som nu med två moderna no-spel av Yukio Mishima, som i konservativ protest mot andligt förfall ändade sitt liv 1970 genom att begå rituellt självmord.

Båda spelen handlar om kärleken, åldrandet, döden och li-

vets mening, om att allt inte är vad det synes vara, om falskt och äkta, om en farligt sugande dödsdrift. Allt gestaltat i Per Erik Wahlunds förföriskt bländande språkdräkt. Att lyssna till språket här känns som en örats rening i vår tids forsande ordskval.

Spelet Sobota Komachi tilldrar sig kring en parkbänk på ett sluttande mahognyblankt scengolv täckt med frasande höstlöv. En ung vilsen poet, känsligt spelad av Mikael Reuterberg, möter en uråldrig kvinnlig clochard, som i Marika Bergströms gestalt blir ett ömkligt, skakande, grått bylte. För den vilsne berättar hon om sin ungdoms baler och uppvaktnade kavaljerer för åttio år sedan med en fascination som förtrolar mannen så att han inte längre ser hennes misär och skrynkliga ansikte. Det blir ett slags lyriskt vandringsdrama i gränslandet mellan liv och död. När kvinnans som en dödens skepnad vidrör den unge mannen på parkbänken blir han onåbar som en drömmare eller en död.

Foto: LEIF OLBERIUS

Förkärlek för ordet. Marika Bergström och Mikael Reuterberg i Kärlekens höst.

Sidentrumman är en allegorisk berättelse om en sjuttioårig portvakt i ett höghus som förälskat sig i en vacker ung kvinna i en modesalong i höghuset mitt emot. Han ser henne dagligen genom sitt fönster och drömmarna hos honom växer sig skyhöga. Han skriver otaliga brev

till henne som aldrig når adressaten. Utom ett sista till allmänt åtlöje i kretsen på modesalongen. Kvinnans manliga uppvaktnare vill driva med mannen och skickar en trumma med meddelande att om han kan slå på den så att det hörs i huset mitt emot skall kvinnan bli hans. Men trumman är täckt med siden och åldringen inser situationen, tar sitt liv genom att kasta sig ut från fönstret. Dock har spelet en fortsättning där kvinnans tragedi avslöjas.

GÖRAN SVENSSON GESTALTAR den gamle mannen med gripande inlevelse och värme. Trots sin förlamande passion för kvinnan i fönstret mitt emot bär han på den ödmjuka insikten att drömmen just bara är en dröm.

Teater Satori fascinerar än en gång med sin förkärlek för ordet, språket, den lyriska spelstilen och ett långsamt meditativt tempo. Kärlekens höst visar att den uråldriga teatern som rit aldrig blir omodern.

ANNA LENA PERSSON